

עין משפט
גר מצודה
כו:

צו א ב מו' פיה מהל'
מעלה הלכה ו:
צו ג מו' שס ופיו מהל'
שכנים הל' א סתם פשין
סכ טו"ש"פ ח"ת פ"י קה
סעף ל:
ק ד מו' פ"ג מהלכות
שמעין הל' א סתם לארין
דסו:
קא ה מו' שס הל' ב:

רבינו גרשום

מצר שהחזיקו בו רבים
אסור לקלקלו. ואבותי
ואבות אבותי החזיקו;
במכה שנים: לבתי רמק
רב ספא אמר רב הונא אמאי
לא עמרי ליה כאן בתוך
שש עשרה יום למצור למצור
אם נטות ורצאין שרשין
מתחת ונרצאין לשרה חבירו
קצין ויורד ונאן קנין לטוי
אמה שהחזיקו כדן ושוב
נכנסין שרישי מתחת לשרה
חבירו אמר רב יהודה
דאסור לקלקלו:

[illegible]

א. וְיָלֵךְ לַחֲתֻלָּה בְּדֵין הַקֶּדֶשׁ
אֲבָל הַנֶּהֱנֶה מִזֶּה לֹא מוֹעִיל
דְּבָרָה אֵילָן אֲזִילָן: (ב) כִּי
לְשׁוֹן הַגִּמְלָה בְּנִסְחָדָם דָּף טו
ק"כ:

כו:

עד דאסער ליה הא דאסער רב יהודה מיצר שהחזיקו בו. תימה מאי מייתי מרב יהודה דרביש שאני דלי לאו הכי קשיא ממתי' דקתני קולן ויורד ופירש ר"ח ורבי"ס דרביש החזיקו במלריה דרב הונא ובסראו דלי לאו הכי אין חזקתו מועלת כדמשמע בבבבב (נ"ק)

עד דאמרי ליה הא
 שהחזיקו בו רבים אם
 אמר אבא לא אמר
 עשרה אמה כאן
 היה חופר בור שיר
 והעצים שלו (וכו'): כי
 מרב חסדא עצים שש
 שרשי אילן של הר
 לא נהנין ולא מועלין
 אלא אוליגן משום
 אמרת בתר קרקע
 אלא מאי בתר אילן
 הקדש הבאים בשל
 מועלין ואי בתר אילן
 מידי איריא בגידולין
 וקא סבר אין מעילה
 קשיא: כאן בתוך שש
 לשש עשרה אמה:
 למצר בתוך שש
 ואין מביאין ממנו בכ
 הא אילימא ¹⁷מדרתנ
 בתוך בית סאה
 בשבילן עד ראש
 תרי אלפין וחמש מא
 כמה מטי ליה מאת
 דעולא ואלא ¹⁸מדרתנ
 ג' בני אדם הרי אלו

לקמן ששאלו האנשים הידועים כי "הדמויות מוכות" הקימו הדפוסים של "דקדק" במחנה? היינו שבע האנשים ולא יכלו ליה שדמה לו נדרשו לקבל את "דל" מרב יסודו כי דנים חובלים חוקרי חכמות דנים לענין שלם תהא רשאי לקרוא לענין זה מיהא חובלים שיהו העולים של ומסוק אמאי לא אמרי לה חוק לשש עשרה ים להיות הטעם של דקדקם ברעא לענין כלו חוק שש עשרה ים:

אלה הם בגידולין הבאין לאחר טבאן, ויש ספרים דגרסי מדי איריא הא בגידולין וכל זה מדברי התקשה כלומר על כרחק לא תוכל לפסוט מבין דבגידולין הבאין לאחר טבאן אירי וזי בחר אילן אולנין רישא דאשמועיין דאשון וסיפא דאשמועיין דאין מועלין ואי בחר קרקע אולנין רישא דאשמועיין דאין מועלין וסיפא דאין העין בגידולין וזאת"ה הוה בנא דאשמועיין דאין מעילה בגידולין לשמעיין של הקדש הבאין בשל הקדש דהוי כרומא טפי וי"ל דנקט הכי משום אידך בנא דאשמועיין דאין העין דהוי כרומא טפי שאין הכל של מעילה בגידולין והא דלא נקט דשל הקדש בשל הקדש משום דבעי למי אבא בחר קרקע אולנין וירישא דאשמועיין דאין מעילה בגידולין לימני סיפא כמו מנה סיפא אבז רישא: **רבינא** אבז ר"ל קשיא בן אמה דבחר קרקע אולנין ואם תאמר ולימני אירי ואירי מוך ט"ו ולימני דמנה הכי לאשמועיין דבחריהו בין בחור ט"ו אמה בין חור קטן ט"ו ר"ל משום דאין מביאין גול על גבי המזבח שנאמר אלו"ה שואה ג"ו דמנה בזהוהי פסקין עשרי וי"ל דאמר הו נטעט ממנה של כ"ו וי"ל לה"ל ד' אמות ולעולם שם עשרה אמות וי"ל דעולא הוי מוקי מתנימין בלוגי רבי"ז חק דפריך לקמן לעולם מהקוה אילן וקרקעו מביא וקורא מאי הקוטרם^א דאשמועיין דמותר לסמוך און מביאין ממנו בזהוהי דבעין א"ל הגחיל יאושע אל הארך אל קלמח עול מנה נן הגחיל כוסר מותר ויכול לומר (י) אשר נטה לי: **עשר** נביעות המפוזרות בו, במקרה ודוקא עשר לחור בית סאה אבל פחות אין כריכות מרישה כל כך וכן נמי

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

החוקים בו **רבים**. לעשותו להן **דרך** **אסור** לקלקלו **אע"פ** שהוא **של** **יחיד**. ואנא נמי הא **חוקים** ליה: **לכפר דנפק**. רב **פסא**: **אמר**. רב הונא **אמאי** לא **אמרי** ליה: **במור** **שש** **עשרה** **אמה**. לאילין הויה חוקה דאילין **אכל** חוץ לשש **עשרה** **אמה** אין חוקמה חוקה שאע"פ ששרטיו מתפשטין

כ"ה מהם אינן יונקין אלא בתוך ט"ו
ואמה סמוך חוץ ונדאמרמין לקמן
אמרו (ה) הן חוץ לש"ו ואמרו קרינא:
הדייבא. דמן הדייב: לא נסנין.
מדרכין: ולא מועילין. אס הנאה
לא מסקנא לאמה לא קדשי: מדי
איירא. מפסקא דקדושיא הוא. כלומר
מכולה לאו איירא היא לא למשמע
מיה בתר אינן ולא למשמע מיה
בתר קדש דעטמא דעטמא דקדש
שרשים ודילום הבאום לאחר שהוקדש
האינן הוא ואיכא למ"ד בנש' מעילה (ג)
אינן מועילין בגידולין אפי' שרשי הקדש
בגדה הקדש: לא הננין דעטמא
ליה: רבינא אמר ל"ק. רישא דקתני
בתר אינן אולנין היינו בתוך ט"ו
אמה וסיפא דקתני של הקדש ביה
בתוך של הדיוט ולא מועילין היינו
חוץ לש"ו: גזלן הוא. שיונק משדה
צדק: ואין מפזינן ממנו בכורים.
אין צריך להביא ממנו בכורים דבעין
אשר תבוא להבדיל (דברים טו): עשר
נעיסות מפוזרות בכית סאה. לארכו
ולרחבו כוונ' בשוה יונקות מכל בית
סאה (ובלש' גרין) להם ומומר לחורש
ערב ששיתו עד ראש השנה שהלכה
למשה חמשי הוא. ובית סאה חמשים
אמה על חמשים אמה שחצר המשכן
קרוי כות סאמים והוא מאה על
חמשים: כמה הוא לכו. בית סאה כי
עבדו (ט) לכו רצועה של אמה רוחב:
אין אלפים וחמש מאה נגרמדי.
שהרי ש' האו' י' רצועות של חמשים
בית

אמה ועולות ולאלפים וחמש מאות אמה חלוק חזון לעשר אילנות
מתנא לירוק קרקע יניקת כל אילן ואילן בין הכל מאתן וחמשין אמה
אורך באתה רוחב: הא לא הוי כדנחלא. דשבור עולא נפיש
דלמד דלילן יונק שם עשרה (א) כלל ד"ב על ל"ב עשרה מהן
לרעות אתה שם אמה רוחב כבשר רוחב מביית סאה מתנחלה על אילן
וכ"ד אמה שיהי ים כאן שלשים וחסתי לרעות כל אחת ואחת ל"ב
אמה: ואלא מרשן שלשה אילנות. גדולים שיונקים יותר מן הנטיעות
ומפוזרין שם אלה ללרבו ולרחבו כזוה א"ע"פ (א) שאינו על אחד סאה
אלא על שלשה בני אדם ומטפריני להיות שדה אילן לתלמוד על בית
סאה כשבילן ערב שביעית עד עזרת כדון שדה אילן ואם לאו אין
מורשן אלא כל אחד כדי לרבו דהיינו מחמין וחומט לו כמלא אורה
וסלו והשאר הם שדה הלכן ואין מורשין אומר אלא עד הפסח:
בית

וְרִשָּׁה לֹא גֵרִים אֵלָּא וְהַמִּתְחַד הוּא דַּקְלָמֶר הִי דַּמְוִקִי סִיפֵּה דְלֻחַן
 עֵקֶן דְּמוֹמֵי דְרִישָׁה דְלֻחַן הִכַּל דְּהַקְדֵּשׁ אֵלָּא חַד דְּהַקְדֵּשׁ חַד דְּרִישָׁה דְרִישָׁה אֵלָּא
 שִׁי"ו ב' דְּהַקְדֵּשׁ כְּשֵׁל דְלֻחַן קִישָׁה מִיבֹד כֵּךְ לִזְמַר מַחֲדֵּי יִישָׁא אֲבָב
 שִׁי"ו ב' רִישָׁה כְּמוֹת ט"ו אֲמַה דְכִתְבֵּי אִינֵן אֲלוּלִין וְסִיפֵּה חֵסֶד לְטִי"ו
 סִיפֵּה מוֹעֲשִׁין אִי נִמִּי אִרְדִּי וְאִרְדִּי אַחֲרֵ ט"ו וְלִמִּי בְרִישָׁה מוֹעֲשִׁין וְי"ל
 הֵן לֹא הִנֵּנוּ לֹא מוֹעֲשִׁין: **בְּזֻלָּה** הוּא יִזְקֵן מִבְּרִיאִין מִכְּמִי בְּכִרִים. פ"ה
 עֲנִינָהּ (וְשִׁמְשֵׁהּ) וְכִמְדִּי וְכִלְכִּתִּי גִזְלֵן וְגו' (מִלְכָּה) אִי נִמִּי דְרִישָׁה
 וְיִשׁוּ עוֹלָה כִּמְכָּן סִכֵּר דְכִרְכְּרֵן מִי לֹא הֵן דְרִישָׁן לֹא עֵזֶה הִרְחֵקָה אֵלָּא
 חַד כְּמוֹמִי לֹה בְרִישׁ פִּירְקִין וְכִכִּי לֹא עֵזֶה אֵלָּא ד' אֲמוּת וְיִמְחִי קִשִּׁי
 וְאֵלֹא לֹא שְׂהוּ וְמִחִי קוּשִׁיִּי אֲחִיר הֵסֶם שְׁקִנְהוּ אֵלֹה גִזְלֵן וְנִגְרַחֵה כִּכִּי
 כִּרְחִיב מִתְחַדֵּן לִקְטֵן דְּלֻחַן אִינֵן הַסְמֵקִין מִכִּדִּי וְקוֹרֵה עֵזֶה מִנֵּן
 מוֹחֵן דְכִלְכֵּל הִי שִׁי אֵלֹה עַל מִנֵּן הַמְחִיל שִׁיֵּה־חִשׁוּב כְּמוֹ מִתְחַדֵּן
 דְּרִישָׁה אַחֲרֵ עֵשֶׂר נְטִיעוֹת וְעִרְכָּה וְיִסְחֹךְ הַמִּים הִלְכֵה לְמַשֶּׁה מִמִּי
 ס הִי כִבִּית סָאֵה יוֹמֶר מַעֲשֶׂר נְטִיעוֹת אִין חוֹרְשִׁין לְפִי שְׁעוּמִדִּין יִיעֶקֶר:
 כְּמַה

מסורת הש"ס

(א) ב"ק סה. לעיל יב. ע"פ
ולקמן ס: דף ק. (ב) כפ"י
לחם חדייבא, (ג) מעלה יג.
(ד) שביעית ס"א ח"ג, (ה) ג"ז
ס"א ח"ה, (ו) כפ"י חדיבא,
(ז) וכו' ר"ש, (ח) ג"ל
ש"ג, (ט) ג"ל דמחזי כהם,
רש"י, (י) ג"ל והלא דתקן.
רש"י,

גליון הש"ס

תוס' ד"ה טלן כו' דאק"ג
דמותר למסוך. עין גר"ש
ד"ש גמורים:

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה נחמך ע"ש וז"ל ואלא תוך כלי ומצנח הוא נחמך: (ג) ד"ה מה ויזי כי עבדך ליה לטוה אחת של אהם: (ד) ד"ה הו"א לא כי ע"ש עשרה אמה לכל: (ה) רוב"י ד"ה עד דלמרי ליה הו"א דלמרי רב יוסף ויזי דלמרי הסם היינו ששני פוחס: (ו) ד"ה נחך ויזי הינו לומר מן הארבעה וז"ל נחך ליה

מוסף רש"י

מִצַּד שֶׁהַחֲזִיקוּ בוֹ רַבִּים,
סִבְחָתוֹ וּמִתְקָתוֹ לְהִלָּךְ
וּלְהַגְמִיל יָדוֹ וְשִׁמְךָ, אֲדוֹר
לְקַלְקֵלוֹ. דּוֹדֵי לְרִים מִלֵּךְ
(וְשִׁבְעִים לְשָׁן פָּה, שְׂרָשִׁי
אֵילָן שֶׁל הַדְּרוֹט הַבָּא
בְּשֵׁל הַקֶּדֶשׁ לֹא נִהְיָ וְלֹא
מִרְעֵלִין, לְהִלָּקֵן כֹּהֵר אֵילָן
וְלִזְנוֹ כֵּשֶׁל הַדְּרוֹט קָדִי וְחִיָּה)
שֶׁל הַקֶּדֶשׁ הַבָּא
בְּשֵׁל הַדְּרוֹט לֹא נִהְיָ.
וְהֵלֵךְ וְיִקְרֹא קָדִי כֵּשֶׁל הַקֶּדֶשׁ
(וְשִׁבְעִים)

ביני גרשום (המשק)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones